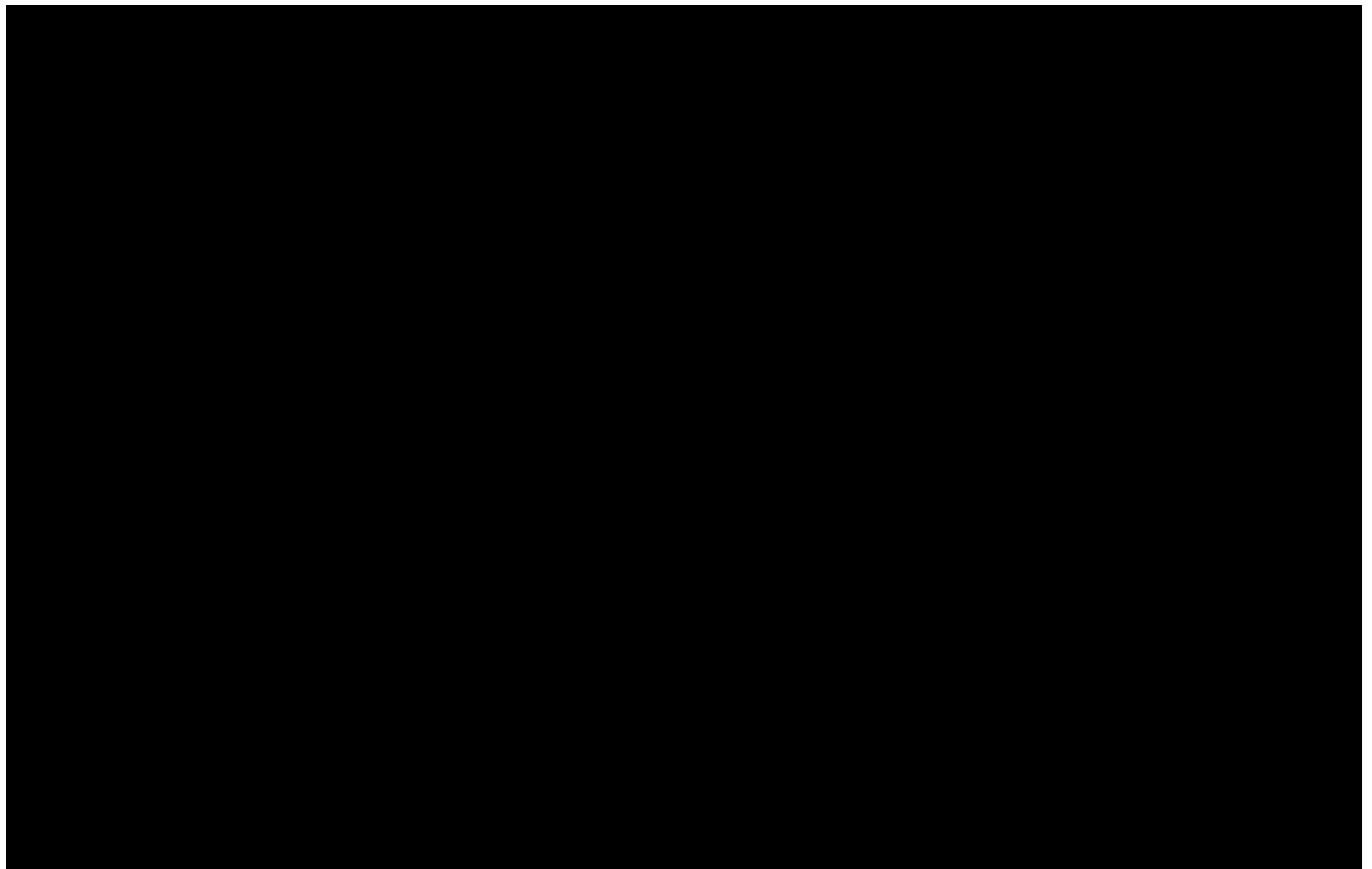

De la tristesa a l'entusiasme

L'entusiasme missioner demana deixar de banda la comoditat d'esperar-ho tot sense fer res, i exigeix renunciar a l'autoreferencialitat com a estil egoista que fa inhumana tota relació

06 setembre, 2016 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

M'impresiona el realisme amb què el papa Francesc tracta les qüestions d'Església i com d'allò més negatiu en sap treure partit en bé de tots. Aquest estil de fer, que és realment un do de Déu a més de ser una habilitat adquirida, ens és un estímul per intentar seguir els seus passos. Dirà amb tota força que no ens deixem robar l'alegria evangelitzadora pel fet d'enganxar-nos a projectes o somnis d'èxits imaginats per la pròpia vanitat, o perquè en els nostres plans pastorals o seculars ens entusiasma més el full de ruta que la ruta mateixa. Difícil d'acceptar el ritme normal de la vida quan la pretensió és forçar les coses i no

respectar els processos de creixement o d'integració.

Prenem o no gust en tot el que fem? Podem arribar a tenir la impressió — així ho he sentit dir — que el treball evangelitzador no compensa, que no hi ha resposta ni compensació de cap tipus. Viure aquesta desil·lusió amb la realitat, amb l'Església i amb un mateix — diu Francesc — fa viure la constant temptació d'aferrar-se a una tristesa ensucrada, sense esperança, que s'apodera del cor i deixa malmès el dinamisme apostòlic. Per això, dirà que quan es pateixen activitats mal viscudes, sense una espiritualitat que impregni l'acció i la faci desitjable, fàcilment s'arriba a un cansament tens, pesat, insatisfet, no acceptat.

En definitiva, quin esperit ens mou i ens dinamitza? Ha de ser aquell que ens fa sortir de nosaltres mateixos, que ens anima a fer possible una Església en sortida, que ens involucra en el projecte humanitzador de Jesús per fer-ne d'ell una font d'alliberació personal i social.

L'entusiasme missioner demana deixar de banda la comoditat d'esperar-ho tot sense fer res, i exigeix renunciar a l'autoreferencialitat com a estil egoista que fa inhumana tota relació. L'Esperit que ens mou és el de Jesús perquè només d'ell, Ressuscitat, neixen brots de vida i d'entusiasme missioner. Així ho van viure els primers testimonis i és el que ens pot succeir a nosaltres si deixem que toqui el nostre cor.

Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe auxiliar de Barcelona